

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **V.P.**

proti

žalované: **Etická komise Univerzity Karlovy**
se sídlem Ovocný trh 3, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 6. 2017, č. j. UKRUK/11478/2017

takto:

I. Žaloba se o d m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26. 6. 2017, č.j. UKRUK/11478/2017, kterým bylo žalobci sděleno, že Etická komise Univerzity Karlovy přijímá podle svého Jednacího řádu pouze podněty členů akademické obce UK a zaměstnanců UK, a protože žalobce již není členem akademické obce ani zaměstnancem univerzity, nemůže komise jeho podnět přijmout.
2. Žalobce se domnívá, že pojem akademická obec je třeba vykládat v souvislosti se skutečností, že žalobce je členem Spolku studentů historie a tento subjekt je součástí Studentské unie Univerzity Karlovy. Z tohoto důvodu žalobce navrhuje zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
3. Soud se v první řadě zabýval posouzením otázky, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby mohl rozhodnout ve věci samé a přitom dospěl k závěru, že tomu tak není.
4. Soud předně zkoumal, zda Etické komisi Univerzity Karlovy svědčí pasivní legitimace, tedy zda má postavení správního orgánu, jehož rozhodnutí je správní soud oprávněn přezkoumávat. Definice pojmu „správní orgán“ je obsažena v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), podle kterého je třeba za správní orgán považovat: orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, fyzickou nebo právnickou osobu nebo jiným orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

5. Z uvedeného vyplývá, že postavení správního orgánu mají nejen orgány státu, ale mohou jimi být i jiné subjekty. To však platí jen tehdy, jestliže takovýmto subjektům bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. O rozhodnutí v oblasti veřejné správy jde tam, kde je pro druhou stranu právního vztahu autoritativně, mocensky („vrchnostensky“) určováno, co je právem a co povinností, přičemž účastníci takového vztahu nemají v tomto vztahu rovné postavení. Za rozhodnutí správního orgánu je pak nutno považovat takový úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti (§ 65 odst. 1 s. ř. s.)
6. Etická komise Univerzity Karlovy byla ustanovena na základě Etického kodexu, který byl vydán s cílem vyjádřit některé zásady profesní etiky a etické standardy na Univerzitě Karlova pro členy akademické obce a pro zaměstnance univerzity. Činnost etické komise je upravena v Jednácím řádu Etické komise. Z něho vyplývá, že Etická komise se k jednotlivým podáním, která jsou komisi předložena, písemně vyjádří, vyjádření obsahuje stanovisko komise. Z jednacího řádu Etické komise, ale ani z Etického kodexu či Statutu univerzity nevyplývá, že by vyjádření Etické komise bylo rozhodnutím o právech nebo povinnostech určitého subjektu. Naopak je zřejmé, že Etická komise „pouze“ zaujímá stanoviska, ve kterých vyjádří svůj názor na předmětnou problematiku. Tento názor (stanovisko) komise však nelze považovat za úkon, kterým by bylo vrchnostensky rozhodnuto způsobem, který by byl závazný pro určité subjekty.
7. Etická komise nemá postavení správního orgánu, jak je tento pojem definován v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.. Není správním orgánem, neboť jí není svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. To ve svém důsledku znamená, že ani jí činěné úkony nelze považovat za rozhodnutí správního orgánu, která soudu přísluší přezkoumávat, tedy za rozhodnutí, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.
8. Z ustanovení § 4 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že soud ve správním soudnictví projednává žaloby, které směřují proti správnímu orgánu, tedy orgánu, který splňuje podmínky, které jsou v tomto ustanovení definovány. Jak již bylo uvedeno, základní podmínkou, kterou musí určitý subjekt splňovat, aby bylo možno ho za správní orgán považovat, je oprávnění rozhodovat o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Nemá-li žalovaná Etická komise oprávnění rozhodovat o právech a povinnostech fyzických a právnických osob, nelze ji považovat za správní orgán a soudu nepřisluší její činnost přezkoumávat.
9. Skutečnost, že žalovaná není správním orgánem, představuje nedostatek podmínek řízení, který je neodstranitelný. Městský soud v Praze proto žalobu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., podle něhož soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.
10. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
11. Pro úplnost soud uvádí, že netrval na zaplacení soudního poplatku z podané žaloby, když přihlédl k ustanovením § 6a odst. 4 a § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírám, jestliže

soud návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 31. ledna 2018

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu